

Orde van dienst, Hervormde Gemeente Herwijnen

Zondag 13 juli 2025, 18:30 uur

Voorganger: Dhr. R. Verkaik

Orgelspel | Peter van de Minkelis

Welkom en mededelingen door de ouderling van dienst

Aanvangslied: Psalm 133: 1, 2 en 3 (Weerklank)

1 Zie toch hoe goed, hoe lief-lijk is 't dat zo - nen
van 't zelf-de huis als broe-ders sa-men-wo - nen.
Eén lief - de-band houdt hen te-zaam.
De ze-gen van Gods hoog ver - he-ven naam
daalt op hen neer vol zoe-te te-der-heid,
als o - lie de de pries-ter wijdt.

2 Als olie die Aärons baard en kleren
en geur doordringt, zo is de gunst des Heren,
voor wie eendrachtig samen zijn.
Als dauw is het, die ligt zo mild en rein,
op Hermons top en daalt op Sion neer.
't Wordt al een tuin voor God de Heer.

3 Jeruzalem! Hier geeft de HEER zijn zegen,
hier woont Hij zelf, hier wordt zijn heil verkregen
en leven tot in eeuwigheid.

Stil gebed

Bemoediging en groet

Aanvangstekst

Zingen: Psalm 32: 4 en 5 (OB)

4 Gij zijt mij, HEER, ter *schuilplaats in gevaren*;
Gij zult mij voor *benauwdheid trouw bewaren*;
G' Omringt me, daar Gij mij in *ruimte stelt*,
Met *blij gezang*, dat *mijn verlossing meldt*.
Mijn leer zal u, o mens, *naar't recht doen hand'len*,
En wijzen u den *weg dien gij zult wand'len*;
Ik zal u trouw *verzellen met mijn raad*,
Terwijl mijn oog op u *gevestigd staat*.

5 Wil toch niet stug, *gelijk een paard, weerstreven*,
Of als een muil, door *domheid voortgedreven*;
Gebit en toom, door 's mensen *hand bestierd*,
Beteug'len 't woest en *redeloos gediert*;
Laat zulk een dwang voor u *niet nodig wezen*;
Wie God verlaat, heeft *smart op smart te vrezen*;
Maar wie op Hem *vertrouwt, op Hem alleen*,
Ziet zich omringd met *Zijn weldadigheên*.

Gebod om de opening van het Woord en de verlichting met de Heilige Geest

Schriftlezing: Numeri 13: 1 - 3, 17 – 20, 25 - 14: 1 - 2

1. De HEERE sprak tot Mozes:

2. Stuur mannen voor u uit om het land Kanaän te verkennen, dat Ik aan de Israëlieten geven zal; u moet één man per stam van zijn vaders sturen, elk een leider onder hen.

3. Mozes stuurde hen uit de woestijn Paran, op bevel van de HEERE. Al die mannen waren hoofden van de Israëlieten.

17. Mozes stuurde hen om het land Kanaän te verkennen, en hij zei tegen hen: Ga hier het Zuiderland in, en ga dan het bergland in, 18. en bekijk het land, hoe het is, en het volk dat er woont, of het sterk is of zwak, of het gering in aantal is of talrijk. 19. En kijk hoe het land is waarin het volk woont, of het goed is of slecht, en hoe de steden zijn waarin het woont, of het in tentenkampen woont of in vestingen. 20. Kijk ook hoe de grond is, of die vruchtbaar is of schraal, en of er bomen zijn of niet. Vat moed en neem wat van de vruchten van het land mee. Die dagen waren namelijk juist de dagen van de eerste vruchten van de druiven.

25. Daarna keerden zij terug van het verkennen van het land, na verloop van veertig dagen. 26. Zij gingen op weg en kwamen bij Mozes en bij Aäron, en bij heel de gemeenschap van de Israëlieten, in de woestijn Paran, bij Kades. En zij brachten aan hen en heel de gemeenschap verslag uit en toonden hun de vruchten van het land. 27. Zij vertelden het Mozes en zeiden: Wij zijn in dat land gekomen waarheen u ons gestuurd hebt, en werkelijk, het vloeit over van melk en honing, en dit is zijn vrucht. 28. Het volk echter dat in dat land woont, is sterk, de steden zijn versterkt en heel groot, en ook hebben wij daar nakomelingen van Enak gezien. 29. In het Zuiderland woont Amalek, in het bergland wonen de Hethieten, de Jebusieten en de Amorieten,

aan de zee en aan de oever van de Jordaan wonen de Kanaänieten. 30. Toen bracht Kaleb het volk tegenover Mozes tot bedaren, en zei: Laten wij vrijmoedig optrekken, wij zullen het land in bezit nemen, want wij zullen het zeker overheersen. 31. Maar de mannen die met hem opgetrokken waren, zeiden: Wij kunnen tegen dat volk niet optrekken, want het is sterker dan wij. 32. En zij lieten een kwaad gerucht uitgaan bij de Israëlieten over het land dat zij verkend hadden, door te zeggen: Het land waar wij doorgetrokken zijn om het te verkennen, is een land dat zijn inwoners verslindt, en heel het volk dat wij in het midden daarvan gezien hebben, bestaat uit mannen van grote lengte. 33. Wij hebben er ook reuzen gezien, nakomelingen van Enak, afkomstig van de reuzen. Wij waren in onze eigen ogen als sprinkhanen, en zo waren wij ook in hun ogen.

1. Toen begon heel de gemeenschap luid te weklagen en bleef het volk in die nacht luid jammeren. 2. Al de Israëlieten morden tegen Mozes en tegen Aäron. Heel de gemeenschap zei tegen hen: Waren wij maar in het land Egypte of in deze woestijn gestorven! Waren wij maar gestorven!

Zingen: Lied 447: 1, 2 en 4 (Weerklank)

1 Je-zus, ga ons voor

de-ze we-reld door,

en U vol-gend op uw schre-den

gaan wij moe-dig met U me-de.

Leid ons aan uw hand

naar het va-der - land.

2 Valt de weg ons lang,
 zijn wij klein en bang,
 sterk ons, Heer, om zonder klagen
 achter U ons kruis te dragen.
 Waar Gij voor ons trad,
 is het rechte pad.

4 In de woestenij,
 Heer, blijf ons nabij
 met uw troost en met uw zegen
 tot aan 't eind van onze wegen.
 Leid ons op uw tijd
 in uw heerlijkheid.

Verkondiging: "Volk onderweg"

Zingen: Lied: 241: 2, 3, 4 en 5 (Weerklank)

2 Het zal ons niet be - rou - wen
 de smal-le weg te gaan.
 Hij riep ons, de ge - trou - we,
 en Hij ging zelf voor - aan.
 Kom en ver-trouw op Hem
 die u is voor-ge - to - gen
 en richt uw hart en o - gen
 vast op Je - ru - za - lem.

3 Maar reist gij op uw wijze,
 dan reist gij nog niet goed.
 De rechte pelgrimsreize
 is tegen vlees en bloed.
 Hoe zou gij zonder pijn
 uw oude mens verlaten?
 Geen medicijn kan baten:
 er moet gestorven zijn.

4 Wij gaan als ingekeerden
 stil door een vreemd gebied,
 verachten voor de wereld,
 die men niet hoort of ziet.
 Maar geeft men op ons acht,
 dan hoort men hoe wij zingen
 van onze grote dingen:
 wij weten wat ons wacht!

5 Kom, laat ons voortgaan kind'ren!
 De Vader staat ons bij.
 Zou soms de last ons hind'ren,
 Hij gaat aan onze zij.
 Ja, Hij bemoedigt ons
 en zendt in de verschrikking
 zijn zon tot een verkwikking:
 Hij maakt het goed met ons!

Geloofsbelijdenis

Zingen: Lied 468: 1, 2 en 3 (Weerklank)

1 Ver-nieuw Gij mij, o eeu - wig licht!

God, laat mij voor uw aan - ge - zicht,

ge - heel van U ver-vuld en rein,

naar lijf en ziel her-bo - ren zijn.

2 Schep, God, een nieuwe geest in mij,
 een geest van licht, zo klaar als Gij;
 dan doe ik vrolijk wat Gij vraagt
 en ga de weg die U behaagt.

3 Wees Gij de zon van mijn bestaan,
 dan kan ik veilig verder gaan,
 tot ik U zie, o eeuwig licht,
 van aangezicht tot aangezicht.

Dankgebed en voorbede

Collecte

Slotzang: Psalm 136: 14, 18, 19, 20 en 21 (Weerklank)

14 Die zijn volk met ster-ke hand
voer-de door het woes-te land,
want zijn goe-der-tie-ren-heid
zal be-staan in eeu-wig-heid.

18 Die aan ons, zozeer veracht,
in zijn liefde heeft gedacht,
want zijn goedertierenheid
zal bestaan in eeuwigheid.

19 Die ons volk, hoe ook verdrukt,
aan de vijand heeft ontrukkt,
want zijn goedertierenheid
zal bestaan in eeuwigheid.

20 Die aan alles wat er leeft
door zijn almacht voedsel geeft,
want zijn goedertierenheid
zal bestaan in eeuwigheid.

21 Breng de God des hemels eer,
prijs zijn grootheid, loof de HEER,
want zijn goedertierenheid
zal bestaan in eeuwigheid.

Uitgangscollecte

Orgelspel